

Kort verslag van een reeks zittingen, gehouden met het medium Kleinerman ten huise van den heer H. M. Becht, Koninginnegracht 14 te 's Gravenhage.

De seances hadden in de maanden Januari en Februari van het jaar 1905 geregeld eenmaal per week plaats, des avonds van 8 - 9 ure.

Deelnemers waren: de heer en mevrouw H. M. Becht; de heer en mevrouw F. J. Ochoor; de heeren B. D. Golderwaars en K. Becht.

De zittingen werden gehouden in de achterkamer eener suite. Een hoek van deze kamer was afgesloten met twee gebloemde gordijnen, door middel van ringen opgehangen aan een bamboe-stok, die op $\pm 2\frac{1}{2}$ M hoogte aan twee haken in de wanden der kamer was bevestigd. Tusschen de gordijnen werd een driehoekige ruimte (kabinet) gevormd van ongeveer 2 M rechthoekszijden. In een van deze zijden bevond zich een deur, toegang gevende tot den gang; de andere zijde sloot aan de portie-bank der suite.

In het midden der kamer, onder de gaskroon, stond een ronde tafel van ± 1 - M middellijn op een spil met vier voeten. Aan deze tafel werd bij den aanvang der zittingen aangeseten.

De 1ste seance werd niet bijgewoond door den heer en Mevr. H. M. Becht. Er brandde een gasgloeilamp, die een helder licht verspreidde. Nadat men eenigen tijd om de tafel geseten had met de handen daarop gelegd en enkele tafelbewegingen waren waargenomen, hadden plotseling vijf krachtige, algeheele opheffingen van de tafel plaats: het sein, dat het medium zich in het kabinet had te begeven. Hij zette zich in den daar geplaatsten leunstoel, door de gordijnen geheel aan het gezicht onttrokken. Het licht moest zeer laag gedraaid worden en bij monde van het medium werd verzocht, de lamp van een rood glas te voorzien. Er vertoonden zich drie of vier lichtschijnsels. Tevolgens heette het, dat de "grootmoeder" van het medium door hem sprak, zeggende dat "John King" zeer teverdeden was en dat het zeer wel

mogelijk was, dat de overleden dochter van mevr. H.B. en de eveneens overleden broeder van mevr. G. zich op de volgende seance zouden materialiseren.

De 2^e seance werd, evenals de volgende zittingen, door allen bijgewoond. Het gaslicht was door een rood glas getempend. Tenige Tafelbewegingen kwamen voor, doch geen opheffingen (dese hebben zich niet weder herhaald) Het medium ging in het kabinet, doch zonder resultaat.

Op de 3^e seance begaf het medium zich, nadat vijf opeenvolgende Tafelbewegingen waren voorgekomen, in het kabinet. Van daar gaf hij bevel, dat het licht lager gedraaid moest worden. Daaraan werd gevolg gegeven, zoodat nu een flauwe schemerschijs in de kamer heerschte, waarbij men niet gemakkelijk op het horlog kon zien. Ook werd versocht, dat men zingen zou, luid en vlug en met "rhythmus, more rhythmus." Na ± 8 minuten scheiden de gordijnen zich in het midden vaneen, zonder dat men na

kon gaan hoe. In de opening vertoonde zich een manshoofd en een witachtige draperie. De verschijning bleef slechts een oogenblik zichtbaar en werd toen door de dichtvallende gordijnen weer aan het oog ontbrokken. Daarna duldde de „grootmoeder“ bij monde van haar kleinzoon mede, dat „Katy King“ zich de volgende keer zou trachten zichtbaar te maken.

De 4e séance leverde geen meldenswaardig resultaat op. Alleen kwam „grootmoeder“ vertellen, dat „John King“ was heen gegaan en de materialisatie van „Katy“ was mislukt, omdat zij een beetje te voorbarig was geweest.

De 5e séance scheed zeer succesvol. Na de bekende vijf tafelbewegingen ging het medium in het kabinet. Nadat het licht zeer laag gedraaid was en men een poos gezongen had, schiedden de gordijnen zich in het midden weer vanlen, doch evenals op de 3e séance zoodanig, dat de ondereinden aanengesloten bleven, evenals de bovenkanten, zoodat een opening ontstond van desen vorm: (). Beter deze opening vertoonde zich de in 't wit gehulde gedaante van een man, doch de opening was zoo smal, dat schouders en armen niet te zien waren, alleen het hoofd en het midden van het lichaam, terwijl de voeten achter de kabinetgordijnen verborgen bleven. Het gelaat was donker van kleur en scheen een vierkantig baard te dragen. Het hoofd was met een witten tulband gedekt. De gestalte was merkbaar kleiner, dan die van Kunsterman. „John King“ sprak niet: hij maakte slechts een buiging. Na een korte poos zichtbaar te zijn geweest, sloten de gordijnen zich weder. Tervolgens vertoonde hij zich even aan de zijde van de poort-briele; daarna een oogenblik om het gordijn aan den kant van de gangdeur. Tenigen tijd later was een wolkige, witte stof te zien nabij het gordijn aan de zijde van de gangdeur; zij loosde zich niet op, doch scheen zich in het kabinet terug te trekken. Op een vraag van den heer P. of fotografeeren niet mogelijk zou zijn, nu de verschijnselen zoo krachtig werden, en of dan het medium

Gestalde, gaf "grootmoeder" bij monde van het medium bevestigend antwoord, mits men slechts geduld had.

Op de 6e séance werden slechts enkele typtologische mededeelingen ontvangen, waaraan niet veel waarde te hechten was. Het verblijf van het medium in het kabinet leverde geen resultaat op.

De 7e séance daarentegen zette zich in als de 5e. "John King" was prachtig zichtbaar achter de ()-vormige gordijnopening. Toen de gordijnen zich gesloten hadden, was aan de beweging der gordijnen duidelijk te zien, dat de gestalte zich naar den kant van de gangdeur ging verplaatsen, vermoedelijk om zich daar nogmaals te vertoonen. Op dat oogenblik stond de heer K.B., die om een einde te maken aan allerlei vage vermoedens zich wilde vergewissen of het medium nog in zijn stoel lag, op, trad naar het kabinet, greep beide gordijnen in het midden vast en tilde ze omhoog, ze tevens wegtrekken naar

de zijde van de poort. brisic. Daar stond nagenoeg in het midden van het kabinet Munsterman, gemaskerd en tot de knieën gehuld in een draperie van tulle. Hij schrikte blijkbaar en viel achterover in den leunstoel. De heer K.B. zag hoe hij zich masker en tulband afrukte en deze voorwerpen in de binkensak van zijn jas stopte. Daarop zagen allen hem zitten met de witte draperie, die hij eveneens haastig losmaakte en onder zijn jas verborg. In hevige verontwaardiging riep de heer K.B. hem toe: „Ah, mijnheer Munsterman, dus u bent een bedrieger, zooals ik verwacht had.”

„Ik! Bedriegen!” riep het medium.

„Ja, natuurlijk!” voegde nu de heer H.K.B. hem toe, „omdat je 't doet.”

Er volgde nog een kleine woordenwisseling, maar het geselschap was zoo verbolgen, dat men hem onmiddellijk de deur uitwees.

Ondergeteekenden verklaren, dat vorenstaand kort verslag geheel overeenkomstig de waarheid is opgesteld.

H.M. Becht
Mevr. H.M. Becht
J.F. Schone
Mevr. J.F. Schone
B.D. Polderwaars
M.M. Meel

De klap is langwerpig ovaal
lang 1.2 meter
breed 0.86 "